

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017851 17 Кж 2
Бања Лука, 27.02.2018. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Ј.Е., због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката Д.Ј. из И.С., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 17 Кв 2-п од 14.9.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 27.02.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Ј.Е., изјављена против рјешење Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 17 Кв 2-п од 14.9.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017851 17 Кв 2-п од 14.9.2017. године, одбијен је захтјев за понављање кривичног поступка (у даљем тексту: Захтјев) браниоца осуђеног Ј.Е., адвоката Д.Ј. из И.С., довршеног правоснажном пресудом Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 011 0 К 08-000 009-п од 05.12.2008. године (потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске-Посебно вијеће за организовани и најтеже облике привредног криминала број 118-0-Кж-09-000 022 од 14.4.2009. године), којом је оптужени Ј.Е. оглашен кривим због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 2. у вези са ставом 1. тачка 2. Кривичног закона Републике Српске и осуђен на казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осуђеног, адвокат Д.Ј. из И.С., како наводи, због повреде одредаба ЗКП РС, повреде Закона о Уставном суду РС и Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала, као и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и дозволи понављање кривичног поступка окончаног пресудом Округног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала број 011 0 К 08-000 009-п од 05.12.2008. године.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе којима се, позивањем на Одлуку Уставног суда Републике Српске број У-47/09 од 19.3.2014. године, оспорава стварна надлежност Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала Окружног суда у Бањој Луци (у даљем тексту: Посебног одјељења Окружног суда у Бањој Луци), и на тим аргументима гради тврдња о постојању основа за понављање кривичног поступка из члана 343. став 1. тачка е) ЗКП РС. Наиме, наведеном Одлуком Уставног суда Републике Српске, проглашен је неуставним онај дио одредбе члана 30. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала („Службени гласник Републике Српске“, број 37/06, 69/06 и 99/07), односно члана 28. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала („Службени гласник Републике Српске“, број 311/07, у даљем тексту: Закон о организованом криминалу), који је прописивао да је Посебно одјељење Окружног суда у Бањој Луци надлежно за поступање „у свим случајевима када је од главног специјалног тужиоца донијета одлука о преузимању предмета“, уз образложење да је том одредбом доведено у питање уставно начело самосталности и независности судова, с обзиром да је надлежност суда условљена одлуком о преузимању предмета донесеном од стране главног специјалног тужиоца као руководиоца државног органа који гони починиоце кривичних дјела прописаних у члану 3. тог Закона. Наведеном одлуком Уставног суда Републике Српске, као основом на који се позива подносилац Захтјева, у смислу одредбе члана 343. став е) ЗКП РС, престао је да важи само онај дио одредбе члана 30. став 2., односно члана 28. став 2. Закона о организованом криминалу, на основу које се стварна надлежност Посебног одјељења Окружног суда у Бањој Луци, успостављала већ на основу саме чињенице да је кривично гоњење преузело Специјално тужилаштво на основу одлуке главног специјалног тужиоца. Дакле, наведеном Одлуком Уставног суда Републике Српске, није доведена у питање стварна надлежност Специјалног тужилаштва и Посебног одјељења Окружног суда у Бањој Луци, као посебних организационих јединица тужилаштва и суда у случајевима које прописује одредба члана 3. Закона о организованом криминалу.

Надаље, из Наредбе Специјалног тужилаштва, Бања Лука, број А-37/08 од 04.02.2008. године, којом је од Окружног тужилаштва у Бијељини преузет кривични предмет број КТН-7/02 (са образложењем да се ради о кривично дјелу тешко убиство из члана 128. став 1. тачка 2. КЗ РС, за које је запријеђена казна затвора у трајању од најмање 10 година, а околности извршења и посљедица указују да је кривично гоњење од посебног значаја за Републику Српску), произилази да се, у конкретном случају, ради о преузимању предмета на основу стварне надлежности Посебног одјељења Окружног суда у Бањој Луци која је дефинисана чланом 28. став 2. Закона о организованом криминалу за кривична дјела прописана чланом 3. став 1. тачка в) Закона о организованом криминалу. Тиме је, у конкретном случају, стварна надлежност Посебног одјељења Окружног суда у Бањој Луци, успостављена оним дијелом одредбе члана 28.

став 2. наведеног Закона о организованом криминалу, који цитираном Одлуком Уставног суда Републике Српске број У-47/09 од 19.3.2014. године, није проглашен неуставним, а односи се на надлежност за читаву територију Републике Српске, за поступање у случајевима предвиђеним чланом 3. Закона о организованом криминалу.

Цијенећи наведено, правилно је првостепени суд одбио Захтјев браниоца осуђеног, налазећи да, у конкретном предмету, нису испуњени услови за понављање кривичног поступка из одредбе члана 343. став 1. тачка е) ЗКП РС, и о томе дао ваљане разлоге у образложењу побијаног рјешења.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић